

θερμοτητος. ἀλλ' οἱ πολλοὶ παράλογόν τι πεπόνθασιν· ἀν μὲν ἐν οἰκίᾳ νύκτωρ σέλας ἵδωσι, θεῖον ἥγοῦνται καὶ θαυμάζουσι· ψυχὴν δὲ μικρὰν καὶ ταπεινὴν καὶ ἀγεννῆ· Ε δρῶντες ἔξαιφνης ὑποπιμπλαμένην φρονήματος ἐλευθερίας φιλοτιμίας χάριτος ἀφειδίας, οὐκ ἀναγκάζονται
6 λέγειν ώς δ *Τηλέμαχος* (τ 40)

‘ἢ μάλα τις θεὸς ἔνδον’.

‘Ἐκεῖνο δ’ εἶπεν, ‘ὦ Δαφναῖε, πρὸς Χαρίτων οὐ δαιμόνιον; δτι τῶν ἄλλων δ ἐρωτικὸς δλίγον δεῖν ἀπάντων 10 περιφρονῶν, οὐ μόνον ἔταιρων καὶ οἰκείων, ἀλλὰ καὶ νόμων καὶ ἀρχόντων καὶ βασιλέων, φοβούμενος δὲ μηθὲν μηδὲ θαυμάζων μηδὲ θεραπεύων, ἀλλὰ ‘καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν’ (Pind. Pyth. 1, 5) οἶος ὡν ὑπομένειν, ἀμα τῷ τὸν καλὸν ἴδεῖν

15 ‘ἔπτηξ’ ἀλέκτωρ δοῦλον ώς κλίνας πτερόν,’ (Phryn. fr. 17)
καὶ τὸ θράσος ἐκκένλασται καὶ κατακέκοπται [οἱ] τὸ F τῆς ψυχῆς γαῦρον. Ἄξιον δὲ Σαπφοῦς παρὰ ταῖς Μούσαις μνημονεῦσαι· τὸν μὲν γὰρ Ἡφαίστου παῖδα Ρωμαῖοι Kākon ἴστοροῦσι πῦρ καὶ φλόγας ἀφιέναι διὰ τοῦ στό-
20 ματος ἔξω ὁρεούσας· αὕτη δ’ ἀληθῶς μεμιγμένα πνοὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα ‘Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἐρωτα’ κατὰ Φιλόξενον (fr. 7). ἀλλ’ εἴ τι μὴ *⟨διὰ⟩ Λὺσάνδραν*; ὦ
763 Δαφναῖε, | τῶν παλαιῶν ἐκλέλησαι παιδικῶν, ἀνάμνησον
25 ήμᾶς, ἐν οἷς ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει τῆς ἐρωμένης ἐπιφανεί-
σης τὴν τε φωνὴν ἵσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα καὶ